

vil koste mange Penge. Jeg synes dog, at her har man ikke Lov til at se det fra et økonomisk Standpunkt, man bør se det fra et andet Standpunkt og erkende, at det er en Menneskeret, og at disse Folk lige saa godt som alle andre, der have en ugentlig Fridag, have Ret til at faa en saadan Indrømmelse.

Jeg kommer saa til at omtale Spørgsmaalet om Leveringen eller Syningen af Uniformer til Statsbanernes Personale. Der har i de sidste Aar været en stor Række Klager over den Maade, hvorpaa Syningen af Uniformer er udført. Jeg vil derom sige, at disse Klager begrænse sig alene til København; jeg ved ikke af, at der har foreligget Klager fra Jylland. Men naar de begrænse sig til København, kommer det af, at i København har man antaget et Firma, som har leveret meget daarligt Arbejde. Grunden til, at det har leveret saa daarligt Arbejde, er, at de have budt Arbejdet ned til en saa lav Pris, at ingen ordentlig Mester kunde have med det at gøre. Ingen Mester, der skulde betale efter den Priskurant, der er gældende indenfor Skræderfaget, kunde paatage sig det Arbejde eller staa sig i Konkurrencen overfor det Firma, som gjorde Arbejdet. Naar vi f. Eks. tage Aarhus, have Uniformerne kostet adskilligt mere at faa syede der, fordi man der retter sig efter den i Faget gældende Priskurant; men her er det ligefrem en Smudskonkurrence, som Statsbanerne aabne ved at faa Arbejdet udført paa denne billige Maade. Men naar man vil have det billigste og allerbilligste Arbejde, der kan faas, saa maa man ogsaa finde sig i at tage de tarveligste Folk til at udføre det og finde sig i, at der bliver leveret daarligt Arbejde. Vi have forhandlet Sagen i Finansudvalget med den højtærede Minister. Ministeren udtalte for os, at han kendte ikke noget til de Klager, dem havde han ikke hørt om, de vare ikke naaede til hans Øren. Jeg maa sige, det er underligt, at den højtærede Minister sidder saa højt til Vejrs, at han ikke har kunnet høre disse Klager, for de have ellers været højrøstede nok og været stærkt fremme, bl. a. i Pressen, og jeg synes, at naar Klager fremsættes fra mange Sider og fremsættes offentligt, er det den øverste Ledelses Pligt at tage Sagen op til Undersøgelse og se, om der virkelig er noget i disse Klager.

Jeg skal tillade mig her at meddele — hvad der er blevet oplyst for mig vedrørende disse Uniformer. 77 ansatte have taget Uniformerne i Brug, skønt de ikke

passede, og Grunden hertil var, at Uniformerne bleve leverede meget sent i Aar, og det Tøj, de havde, var saa stærkt medtaget, at de ikke længere kunde være bekendt at gaa med det, og derfor toge de det ny i Brug, skønt det ikke passede. Der var 30 ansatte, som lode foretage Omsyninger og Forandringer paa det foregen Regning; 38 have faaet deres Frakker omsyede eller ombyttede, og en Del af disse opgiver, at de ikke passe endnu. I det hele taget gøres det gældende, at Tøjet er syet meget daarligt sammen, at der ikke er udvist den Omhu, som bør udvises og ellers bliver udvist ved Uniformsarbejde, at for Eksempel Kantningen af Knaphullerne skulde være udført meget slet, saa at de meget hurtigt ville revne, at Traaden er skør, og at den brister i Syningen ved et ringe Tryk, at meget af det i det hele taget kommer ind under Benævnelser, at det er rimpet sammen. Man har fra Funktionærernes Side forlangt at faa en Fagmand til at dømme i den Sag, og man har da henpeget til Formanden for Mesterorganisationen i København, men det er ikke taget til Følge. Saaledes lyde altsaa de Klager, der ere fremkomne, og jeg tror, de ere berettigede; det vilde derfor være ønskeligt, om der i Fremtiden kunde sørges for, at dette Tøj blev syet bedre, end det har været Tilfældet, og at det kunde gaa til paa samme Maade her i København som i Jylland, hvor man overlader Arbejdet til virkelig solide og ansete Fagmænd og ikke tager Firmaer som det, der benyttes her i København.

Der har saa endvidere været afholdt et Samraad om, at der ydes en Uges Ferie og Fripas til Hjelpe- og Ekstraarbejdere og til Rengøringskoner. Det er Ønsker, som ere fremsatte fra disse Folks Side, og det er ret naturligt; der er mange af disse Folk, som i flere Aar, ja undertiden lange Tider, blive ved at staa som Hjelpe- og Ekstraarbejdere, de naa ikke frem til fast Ansættelse og kunne ikke opnaa Pensionsret, og derfor have de ment, at det Gode, som deres Kolleger have med Hensyn til Fripas og en Uges Ferie, ogsaa kunde blive dem til Del.

Med Hensyn til Rengøringskonerne gælder, at det er en ret stor Stab, der er beskæftiget med Materiellets Rengøring, og det er sikkert en meget vigtig Side af vort Jernbanevæsen, at Kupeerne holdes rene; ogsaa disse Rengøringskoner have altsaa ønsket at faa en Uges Ferie.

Der har været afholdt et Samraad